

Nu har jeg ganske vist aldrig hørt til dem, som have meent, at alle de Lovtaler, som bleve holdte over Indkomstskatten, i enhver Henseende vare rigtige, men jeg har samstemmet i den Betragtning, at det ikke var rigtigt at forholde vore øvrige Skatter, og at man altsaa, naar Staten trængte til yderligere Indtægter, burde ty til en Indkomstskat. Vi have i de senere Aar hvert Aar drøftet dette Spørgsmaal og have altid været enige i, at, forsaavidt det var nødvendigt at udskrive nogen ny Skat, maatte den være af denne Art, og vi have endvidere været enige i, at vor finansielle Tilstand var saaledes, at den gjorde extraordinaire Skattepaalæg til en Slags Nødvendighed. Nu stiller det ærede Medlem herimod den Paastand, at en saadan reen Indkomstskat er en urigtig og uretfærdig Skat, og den skulde vi derfor ikke gaae ind paa at vedtage, uden ialfald naar det Tidspunkt kom, da det maatte være absolut fornødent. Deri troer jeg nu ikke, at det ærede Medlem har Ret; jeg troer, at, hvad enten man tager en reen Indkomstskat eller en modificeret Indkomstskat eller en Skat, der er lagt paa Formue eller paa Formue og Indtægt, ville alle saadanne Skatter have deres gode Sider, ligesom de ville have deres svage Sider. Det vil vise sig, naar man kommer nærmere til at drøfte det Forslag, som det ærede Medlem har opstillet, at ogsaa den Skat, han har foreslaaet, har sine meget svage Sider, saa at man ingenlunde ubetinget tør sige, at en saadan Skat vil være bedre end en Indkomstskat. Dette kan man meget godt paastaae, selv om man maa indrømme, at Indkomstskatten ogsaa har sine svage Sider, og derfor have ogsaa Alle de, der ved forffjellige Leiligheder have forsøgt, at en saadan Skat burde indføres, aldrig stillet det op saaledes, som man fra flere Sider har seet det opstillet, som om det var den sande og eneste rigtige Skat og den, til Fordeel for hvilken saagodtsom alle andre Skatter i Grunden burde salde bort; men vi have altid betragtet Indkomstskatten som en Slags Supplementsskat, som det kunde være rigtigt og nyttigt at faae indført for at supplere vort Skattesystem i det Hele. Dette troe vi endnu, og vi holde for, at denne Skat bør anvendes i de nærmest forestaaende Aar,

fordi vi ere overbeviste om, at der ikke vil kunne stilles noget Tal op, som vil kunne tilfredsstille. Det er nemlig Hovedseilen ved det ærede Medlems Forslag, at, hvor rigtige end adskillige af de Tanker kunne være, som han har udviklet for Thinget, saa har hans Tanke dog ikke for Dieblisset nogen rigtig praktisk Betydning. Det lader sig ikke gjøre at følge det ærede Medlem, dersom man vil fastholde den Anskuelse, at man i den nærmeste Fremtid bør have en Statskatskat, som er baseret paa Indtægt enten alene eller i Forbindelse med andre Momenter. Forsaavidt jeg nu har berørt Grundtanken i det ærede Medlems Forslag, nemlig at Skatten skulde lægges ikke alene paa Indtægten, men tillige paa Capital og paa Leilighed, saa skal jeg vedkjende mig, at jeg finder, at der er noget Rigtigt i det ærede Medlems Tanke. Jeg har ogsaa ved tidligere Leiligheder i Gjærningen viist, at jeg havde en Tanke, der ikke var langt fjernet fra det ærede Medlems, nemlig den, at det maatte erkjendes, at den Indtægt, der haves af Formue, har et vist Fortrin fremfor den Indtægt, der væsentlig haves af Arbeide, hvilket gjør, at den kan taale at beskattes noget stærkere end den øvrige Indtægt. Dette troer jeg er en Sætning, hvis Rigtighed er almindelig erkjendt. Jeg vil nu gjøre opmærksom paa, at dette ikke ganske falder sammen med det ærede Medlems Forslag. Han vil nemlig ikke beskaffe Indtægten af Formue som saadan høiere end den simple Indtægt af Arbeide, men han vil beskaffe Formuen for sig og Indtægten for sig. Dette er allerede en betydelig Modification, thi det vil jo erindres, at, fordi en Mand har Formue, derfor bliver han ikke i og for sig et bedre Skatteobject, men kun forsaavidt Formuen giver ham Indtægt. En Mand, hvis Formue giver ham et Udbytte af 4 pCt., og en anden, hvis Formue giver ham et Udbytte af 8 pCt., er det fuldkommen rigtigt, at man ikke beskatter lige af deres Formue. Det er bekjendt, at der er Formuer, som ere aldeles unproductive, eller som give et overordentlig ringe Udbytte, og man kan altsaa ikke sige, at det er retfærdigt at beskaffe alle Formuer lige stærkt. Men, mine Herrer, det er dog ikke den Slags Betragtninger, som væsentlig have ledet mig til